

Dopisi.

čilca zadeli, to uničujejo spet sedaj ob novih stroških, kajti izskapajo sedaj trsje. Izprevideli so namreč, da jih je njihova logika za nos zvodila, saj tam trs ne bo, niti ne more nikdar vspešno rasti in dobička nositi.

Sedaj bodo toraj ti slavni „agrikulturrei“ poskušali ondi z nasadom drevja. To se jim bo pa istotako ugodno obneslo, kakor vinograd, kajti kjer niso tla ugodna za trs, ondi tudi drevo se ne more razvijati in truda plačevati. Dalje so prikupili k temu zavodu lansko leto posestvo za okroglih 20.000 fl., a kako znajo ti sloveči kmetijski izvedenci gospodarsko zemljo, oziroma gospodarske pridelke si v korist obračati, naj služi v dokaz to, da se je že lansko leto ajda do 24. novembra na polju pustila in se še le tedaj omlatila, ko so jo bile miši, in druga živad do cela uničile.

(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Izluženo čreslo.

Izluženo čreslo se v kmetijskem gospodarstvu za razne kmetovalske namene priporoča. Vendar pa mora poraba izluženega čresla za imenovane namene vsakokrat z veliko previdnostjo zvezana biti. Korist in škodljivost popolnoma zgnjitega in v črnorjav prah razpadlega čresla se je v cesarskem ruskem vrtnarskem društvu razpravljala in pri ti priliki od strokovnjakov sledeče točke določile: Prvič nima strohnelo čreslo nikakoršne hrane v sebi, ki bi rastlinam v korist služiti mogla. Drugič, da v tako čreslo posajene rastline poginejo, brez dvoma vsled čreslove kisline, ki je v takem čreslu še najti. Tretjič, da mora čreslovina kot primernina v težkem ilovičastem zemljišču v zmerni množini, s tem, da zemljišče vzhajlja, jako koristiti. Četrto je sprhnjeno čreslo kot tvarina, v katero se rezniki raznih rastlin posajajo, vse priporoče vredno, kajti mnogo reznikov v takem čreslu prej in močnejše korenike poganjajo, kakor v pesku in prsti, prej ko ne vsled čreslove kisline, katera v reznikih prihranjene redivne snovi hitro v tekoči stan spremeni, tako, da te hrano za narast kodajejo. Slednjič se morajo rezniki, ki so bili renin v čreslo posajeni, kmalu, ko so se obkoreninili, v drugo pripravno in prikladno prstno zmesenino presaditi, kajti če predolgo v čreslu ostanejo, sopet poginejo, prej ko ne, ker čreslo vendar nima prave rastlinske hrane zadosti v sebi.

Sejmovi. Dne 9. avgusta na Svetini pri Celju. Dne 10. avgusta v Celju, v Lučanah, pri sv. Lovrencu na dr. polju, v Radgoni, v Brežicah, v Slov. Gradcu in v Podčetrtku.

Od sv. Trojice v Slov. goricah. (Volilni shod.) Več kakor 400 mož, vrlih Slovencev iz treh okrajev, zlasti pa iz sv. Lenartskega okraja, bilo je zbranih v prostorih g. Peklarjeve gostilne pa tudi zunaj nje; lepa slovenska trobojnica je plapolala znad strehe. Točno ob 3. uri odpre g. župan Vogrin, v predsednika izvoljen, volilni shod.

Najpoprej poroča gosp. dr. Radač o svojem delovanju v deželnem zboru štajerskem, zahvalivši se volilcem, ki so v tem okraju skoraj jednoglasno njega bili izvolili, od 46 sta samo dva glasa odpadla. Žali Bog, pravi govornik, se nade Slovencev niso izpolnile v Gradci, zmagali so namreč zopet nemški liberalci. Deželni zbor šteje 63 udov in med temi je le 8 Slovencev in 10 nemških konservativcev. Ni čuda tedaj, da je bil zopet zavržen nasvet, naj bi občine smele ugovarjati lehkomišljenim ženitvam nemaničev. Več sreče je imel govornik drugod, ter pomagal Antonovčanom, da so pošto dobili.

Na sv. Petrovo je mnogo gospodov se pogovarjalo zavoljo železnice od Maribora nad sv. Lenart v Ljutomer. Govornik je bil tudi zraven. Njemu je to zamujena reč. Nekdaj je hotela južna železnica graditi železno progo iz Maribora nad sv. Lenart v Radgono, toda njeni inženir pri sv. Lenartu niti stanovanja ni mogel dobiti. Ko so resno snovali železnico iz Spielfelda v Radgono, šel bil je govornik k županu sv. Lenartskega, naj se sedaj ganejo. Župan pa se odreže: „nam ni treba železnice!“ Sedaj pa je vse zamujeno, ko ste dve vstrijeni železnici uže dogotovljeni, namreč iz Pragarskega v Središče in od Spielfelda v Radgono.

Poroča nadalje, kako je deželni zbor pre naredil poselski in vincarski red ter je bistvene izpremembe z dokazi pojasnil. Pogosti živio-klici so mu pritrjevali in hvalo izrekli.

Naposled omenja g. dr. Radač zaslug, katerih ima naša narodna duhovščina za prebuditve in omiko Slovencev, zlasti Slomšek in Božidar Raič. Tega nam je nemila smrt pobrala in sedaj mu treba naslednika izvoliti v državni zbor. Po njegovem menjenju ni mogoče izvoliti boljšega, kakor je gospod kanonik dr. Lavoslav Gregorec, on ga torej priporoča kot kandidata!

Navzoči kandidat razlaga zatem blizu tako in z istim uspehom dolžnosti državnega poslanca, kakor je to storil na Slatini. Poslušali so poldrugo uro trajajoči govor od kraja do konca pazno možje in pogosto z burnimi živio-klici udobravali. Zato je bila njegova kandidatura na predlog g. dr. Radača z navdušenim veseljem vzprejeta.

To je še bolje vzklopelo, ko se je prebral naslednji telegram iz Ljutomera: „Z vami si smatra Ljutomerski okraj za naj-